

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 664/ 21 listopada 2021 ISSN 2080-0010

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Dn 7, 13-14

Czytanie z *Księgi proroka Daniela*: Patrzyłem w nocnych widzeniach: a oto na obłokach nieba przybywa jakby Syn Człowieczy. Podchodzi do Przedwiecznego i wprowadzają Go przed Niego. Powierzono Mu panowanie, chwałę i władzę królewską, a służyły Mu wszystkie narody, ludy i języki. Panowanie Jego jest wiecznym panowaniem, które nie przemienie, a Jego królestwo nie ulegnie zagładzie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 93 (92), 1. 2 i 5

Pan Bóg króluje, pełen majestatu

Pan króluje, oblókł się w majestat, *
Pan wdział potęgę i nią się przepasał.
Tak świat utwierdził, *
że się nie zachwieje.

Twój tron niewzruszony na wieki, *
istniejesz od wieków, Boże.
Świadectwa Twoje bardzo godne są
wiary; †
Twojemu domowi świętość przystoi *
po wszystkie dni, o Panie.

DRUGIE CZYTANIE

Ap 1, 5-8

Czytanie z *Apokalipsy Świętego Jana Apostoła*: Jezus Chrystus jest Świadkiem Wiernym, Pierworodnym wśród umarłych i Władcą królów ziemi. Temu, który nas miłuje i który przez swą krew uwolnił nas od naszych grzechów, i uczynił nas królestwem – kapłanami dla Boga i Ojca swojego, Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen. Oto nadchodzi z obłokami i ujrzy Go wszelkie oko i wszyscy, którzy Go przebili. I będą Go oplakiwać wszystkie pokolenia ziemi. Tak: Amen. Ja jestem Alfa i Omega, mówi Pan Bóg, Który jest, Który był i Który przychodzi, Wszechmogący.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Por. Mk 11, 9c. 10a

Błogosławiony, który przybywa w imię Pańskie. Błogosławione Jego królestwo, które nadchodzi.

EWANGELIA

J 18, 33b-37

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Piłat powiedział do Jezusa: «Czy Ty jesteś Królem żydowskim?» Jezus odpowiedział: «Czy to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie?» Piłat odparł: «Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wydali mi Ciebie. Co uczyniłeś?» Odpowiedział Jezus: «Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, służyłby mi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd». Piłat zatem powiedział do Niego: «A więc jesteś królem?» Odpowiedział Jezus: «Tak, jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu».

Oto słowo Pańskie

W Klimatach:

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata:

Chrystus Król i Jego Królestwo 2

Msze święte gregoriańskie i wieczyste 3

Grupa Miłosierdzia Bożego i Matki Bożej Miłosiernej zaprasza 4

Galeria Dzwonnica zaprasza na wystawę prac p. Kamili Pil pt. Hamaki rozwieszane między niebem a ziemią. 4

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny 4

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

14.11.2021 - 12.12.2021

*Módlmy się
za dusze w czyścicu cierpiące,
aby weszły
do chwały nieba.*

KOMENTARZ

Jakże często przeżywamy naszą wiarę tak, jakby królestwo Jezusa Chrystusa było z tego świata. Troszczymy się zbytnio o stan majątkowy, karierę czy też opinie innych. Apostołowie też chcieli siedzieć w królestwie Jezusa, jeden po prawej, drugi po lewej Jego stronie. Może to jedynie świadczyć o tym, że do końca nie poznali prawdy o zbawieniu. Krzyż Jezusa wbity w ziemię jest ostatecznym znakiem prawdy o Bogu i o człowieku. Bez krzyża nie jesteśmy w stanie zrozumieć samych siebie, Boga i Jego królestwa.

Ks. dr Waldemar R. Macko

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

Chrystus Król i Jego Królestwo.

W 1980 r. rozpoczęto gruntowne czyszczenie i restaurację Kaplicy Sykstyńskiej w Watykanie. Po usunięciu pyłu i brudu nagromadzonego przez ponad czterysta lat zostały odsłonięte w pierwotnym blasku wspaniałe malowidła znamienitych artystów. Wśród nich, na ścianie ołtarza, znajduje się monumentalny fresk Michała Anioła „Sąd Ostateczny”, który powstał w latach 1536-1541.

W 34. niedzielę zwykłą, ostatnią w roku liturgicznym, staje także przed nami Jezus Chrystus jako Król Wszechświata. Kult Chrystusa Króla wyrósł z nabożeństwa do Serca Jezusowego. Na prośbę biskupów polskich, za pontyfikatu papieża Klemensa XIII w 1765 r. została wprowadzona uroczystość Serca Jezusowego, w piątek po oktawie Bożego Ciała. Papież bł. Pius IX w 1856 r. rozciągnął obchody tego święta na cały Kościół. W 1925 r. papież Pius XI wydał encyklikę Quas primas i na mocy posiadanej władzy zaprowadził do liturgii kościelnej osobne święto Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Wyzaczył je na ostatnią niedzielę października i polecił, aby w tym dniu corocznie oddawano całą ludzkość Najświętszemu Sercu Jezusowemu. Podczas reformy kalendarza liturgicznego, po Soborze Watykańskim II, papież Paweł VI przeniósł to święto w 1969 r. na ostatnią niedzielę roku liturgicznego nadając mu nazwę Uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata.

Chociaż uroczystość została wprowadzona stosunkowo niedawno (79 lat temu), to odniesienie tytułu królewskiego do Boga było używane w Biblii dla wyrażenia tajemnicy Pana, który zasiadając na niebieskim tronie jest władny objąć, prowadzić cały kosmos i nim rządzić. Na kartach Pisma Świętego obraz króla zasiadającego na tronie pierwszy raz zjawia się w pieśni Mojżesza i Miriam: „Pan jest królem na zawsze, na wieki!” (Wj 15,18). Idea wiecznego królowania Boga powraca wielokrotnie w innych księgach. Jego panowanie trwa od niepamiętnych czasów (por. Ps 74; 93).

W starotestamentowych Księgach Sędziów i Samuela królowanie Pana nad swym ludem wyklucza ludzką władzę królewską jako właściwą formę sprawowania rządów nad ludem Przymierza. Ustanowienie Saula, a potem Dawida królem wymagało szczególnego przyzwolenia Bożego. Królewski dom Dawidowy nie obala najwyższej władzy Boga, jest On nadal najwyższym Władcą, Panem całej ludzkości i Królem Izraela. Bóg panuje nad swoim ludem i nad królem Izraela. Biblijny obraz panowania Bożego ogarnia swym zasięgiem wszystkie narody. Bóg sprawuje nad wszystkimi suwerenną władzę, a w czasach ostatecznych wszystkie narody oddadzą Mu cześć.

Psalm 93 pięknie chwali królowanie Boga: „Pan króluje, oblókł się w majestat, Pan przywdział potęgę i nią się przepasał: tak utwierdził świat, że się nie zachwieje...” (w. 1).

Sąd Ostateczny
(fresk Michała Anioła)

Podobnie Psalm 47 oraz Psalm 96-99 są pięknymi hymnami na cześć Boga-Króla. Panowanie Boga obejmuje wszystkie siły natury oraz wszystkich bogów, których czczą ludzie. Pan Bóg panuje w niebie, a Stary Testament wymienia Arkę Przymierza jako tron Boży (1 Sm 4,4; Ps 99,1). Prorok Izajasz ukazuje Boga na wysokim i wyniosłym tronie w otoczeniu serafinów oddających Mu cześć. Prorok Zachariasz głosi, że Bogu należy się chwala od wszystkich narodów.

Nowy Testament ukazuje często Pana Jezusa jako króla. Ten obraz nawiązuje do przepowiedni króla z rodu Dawida oraz pochodzącej ze Starego Testamentu idei Mesjasza. Mesjasz - z języka hebrajskiego - znaczy „namaszczony, pomazaniec”. Te określenia zostały przejęte przez język grecki (messias), co po przetłumaczeniu zostało odzwierciedlone w formie „christos”. Jezus Chrystus, jak wykazuje Ewangelista Mateusz (1,1) i Apostoł Narodów w Liście do Rzymian (1, 3), jest potomkiem Dawida. Jest więc królewskim pomazańcem, jak wskazują na Niego liczne proroctwa ze Starego Testamentu.

W Ewangeliach Jezusa nazwano Synem Dawida, królem Żydów lub królem Izraela. Podczas procesu sądowego przed Piłatem tych tytułów używają Jego wrogowie - oskarżyciele. Jezus potwierdził wprost swą królewską godność odpowiadając na pytanie najwyższego arcykapłana: „Czy Ty jesteś Mesjasz, Syn Błogosławionego?” (Mk 14,61). Jezus odpowiedział wtedy: „Ja Jestem [Mesjaszem]. Ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy Wszechmocnego i nadchodzącego z obłokami niebieskimi” (Mk 14,62).

Opis królewskiego panowania Chrystusa osiąga swoje apogeum w Księdze Apokalipsy. Bóg przez św. Jana przedstawia Jezusa jako Króla królów i Pana panów (por. 19,16; 17,14). Jezus Chrystus zajmuje w proroczej wizji Nowego Testamentu miejsce należne Bogu w tekstach Starego Testamentu mówiących o Jego panowaniu. Jezus Chrystus jest Królem narodów lub wieków. Apokaliptyk ukazuje w większej części swej księgi zwycięstwo Boga nad mocami zła.

W Nowym Testamencie, w osobie Jezusa Chrystusa połączone są urzędy proroka, kapłana, sędziego i króla ze Starego Testamentu.

Jezus jest królem wywyższonym ponad wszystko i ponad wszystkich; przed Nim zegnije się każde kolano, jak trafnie ujął to św. Paweł w Liście do Filipian (por. 2,9-11).

Jezus Chrystus jest Królem. A Jego królestwo? Liturgia mszalna mówi w prefacji - uroczystym wezwaniu do dziękczynienia - że jest to „wieczne i powszechne Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju” (MR 205*). Odwołajmy się jednak do Pisma Świętego Nowego Testamentu, w którym jest o nim mowa ponad 100 razy, najczęściej w przypowieściach. Niektóre przypowieści są przedstawione przez różnych Ewangelistów. Założenie Królestwa Bożego opisuje Jezus w przypowieści o zasiewie i jego różnych wynikach. To królestwo charakteryzuje się dynamizmem rozwoju. Ukazany jest on jako zasiew rosnący własną siłą lub jako ziarno gorczycy czy zaczyn chlebowy. Najwyższą wartość Królestwa Bożego przedstawiają przypowieści o skarbie ukrytym w roli i drogocennej perle, o wieży i wojnie. Pomimo zainaugurowania Królestwa Bożego na ziemi, na świecie istnieje zło, co odzwierciedla przypowieść o chwaście oraz o sieci zagarniającej różne ryby: dobre i złe.

W Królestwie Bożym obowiązują inne, nowe kryteria oceny, w stosunku do ludzkich królestw. O tej nowej skali opowiadają przypowieści o faryzeuszu i celniku, o głupim bogaczem, który zbudował nowe spichlerze; bogaczem, który się świetnie bawił i o Łazarzu; robotnikach w winnicy, o dwu skreślonych długach (jawnogrzesznica), zaginionej owcy, zagubionej drachmie oraz o synu mamotrawnym. Cechy królestwa, które można poznać z nauczania Jezusa budzą w niektórych słuchaczach zasadniczy opór. Kapitalnie przedstawia to przypowieść o dziatwie na rynku, przypowieść o dwóch synach wobec rozkazu ojcowskiego, przypowieść o wielkiej uccie i niegrzecznych zaproszonych, o nieurodzajnym drzewie figowym i o przewrotnych rolnikach - dzierżawcach winnicy.

Dla Królestwa Bożego potrzeba się poświęcić. Wzywa nas do tego przypowieść o obrotnym (nieuczciwym) rządcy oraz o minach i talentach. Wobec takich wymagań Pan Jezus daje wskazówki w postaci nowego przykazania, aby się nie pogubić w drodze. Królestwo Boże już się rozpoczęło. ▶

Msze święte gregoriańskie i wieczyste.

Jednym z najcenniejszych darów, jaki możemy złożyć Bogu jest uczestnictwo we mszy świętej. Uczestnictwo w Eucharystii możemy ofiarować we własnej intencji lub w intencji innej osoby, żywej lub zmarłej. Można też zamówić intencję konkretnej Mszy Świętej, w której będzie modlił się kapłan sprawujący liturgię oraz wszyscy wierni w niej uczestniczący.

Msze św. gregoriańskie

Wywodzą swoją nazwę od imienia papieża św. Grzegorza Wielkiego (540-604; papież od 590) i związane są z wydarzeniem, które miało miejsce z inspiracji tego świętego papieża. Grzegorz przed swoim wyborem na papieża był przełożonym założonego przez siebie w 575 r. klasztoru na wzgórzu Celio w Rzymie. W IV Księdze Dialogów Grzegorz stwierdza, że **ofiara Mszy św. pomaga osobom potrzebującym oczyszczenia po śmierci** (por. *Patrologia Latina*, 77, 416) i jako przykład podaje doświadczenie z życia swojego klasztoru.

Po śmierci jednego z mnichów imieniem Justus, w jego celi znaleziono trzy złote monety, których posiadanie sprzeciwiało się regule życia zakonnego, przewidującej wspólne korzystanie z dóbr materialnych.

► Kościół jest - jeszcze niedoskonałą - fazą jego realizacji. Kiedy nadejdzie Król, królestwo Boże stanie się w całej pełni. Do gotowości i czujności na Jego przyjście wzywają nas przypowieści o czujnym odźwiernym, czujnym gospodarzu, słudze wiernym i niewiernym, dziesięciu pannach i sługach nagrodzonych za czujność.

Z okazji uroczystości ku czci Chrystusa Króla spojrzeliśmy na samego Chrystusa i na Jego Królestwo. W dobie powszechnej demokracji; w epoce, gdy już królestwa ziemskie można policzyć na palcach - odwołaliśmy się nieco do biblijnej idei królowania Boga, która w nauczaniu Chrystusa otrzymała swój definitywny kształt, stając się synonimem zbawienia człowieka. Docierając bowiem w liturgii do końca roku, trzeba spojrzeć na rzeczy ostateczne, na cel ludzkiego życia, którym jest wieczne zbawienie.

Jezus Chrystus - Odkupiciel ludzkości, jest darem Ojca ze swego ukochanego, Jednorodzonego Syna, darem tym większym, że z Bożego Serca płyną dla nas życiodajne, oczyszczające źródła Krwi. Królestwo Boże jest także darem, wobec którego, tak jak w przypadku Chrystusa, trzeba zająć osobiste stanowisko: przyjmując je z wdzięcznością lub odrzucić. Przyjmując królestwo - i to jako wartość bezwzględnie najwyższą - to przyjmując samego Chrystusa-Króla, a przyjmując nie tylko z Jego programem, prawem i wymaganiami, ale i z Jego miłością, która przemienia świat. Przyjmując zaś, to nie znaczy oznaczać tylko w teorii, ale całkowicie się zaangażować w tę jedyną sprawę, która wszystko przetrwa. Nasze pragnienie wyrażamy w słowach Modlitwy Pańskiej: „Przyjdź Królestwo Twoje!”.

Ks. Stanisław Zbojnowicz
Niedziela przemyska 47/2004

Źródło:
<https://www.niedziela.pl/artukul/34729/nd/>

Grzegorz, aby pomóc zmarłemu oczyścić się po śmierci z powyższego grzechu, polecił odprawienie za niego trzydziestu Mszy św. - każdego dnia jednej. Po trzydziestu dniach zmarły Justus ukazał się w nocy jednemu z braci, Kopiozjuszowi, mówiąc, że został uwolniony od wszelkiej kary. Kopiozjusz nic nie wiedział o odprawianych Mszach św. i gdy później ujawnił treść swojego widzenia, pozostali współbracia doszli do wniosku, że nastąpiło ono w trzydziestym dniu, kiedy odprawiano Msze św. za Justusa. Uznano to za znak, że Msze św. odniosły oczekiwany skutek (por. tamże, 420-421).

Pod wpływem autorytetu Grzegorza - także jako biskupa Rzymu - zwyczaj odprawiania trzydziestu Mszy św. za osobę zmarłą zyskiwał swoje miejsce w praktyce religijnej Wiecznego Miata. W Europie rozprzestrzenił się stopniowo, począwszy od VIII w., najpierw w klasztorach, potem także w innych kościołach.

Znaczenie gregorianki

Nie istnieje żadna oficjalna doktryna Kościoła związana z mszami gregoriańskimi. Powinny one być traktowane jako Msze św. za zmarłych, których zwyczaj jest tradycją przedgregoriańską, potwierdzoną oficjalnie przez Sobór Trydencki jako najbardziej skuteczny sposób modlitwy za osoby, które potrzebują oczyszczenia po śmierci. Praktyka odprawiania Mszy św. gregoriańskich znalazła swoje potwierdzenie przez Stolicę Apostolską w XIX w. (istniały wątpliwości zgłaszane przez niektórych teologów zwłaszcza w XVI i XVII w.) i to wyłącznie jako pobożny zwyczaj wiernych, oparty na ich przeświadczeniu, które nie jest sprzeczne z nauką Kościoła. W wypadku Mszy św. gregoriańskich mamy więc do czynienia tylko z przekonaniem wiernych, które wskazywało zawsze na szczególną skuteczność takich Mszy św. Podobnie jak pozostałe intencje mszalne ofiarowane za osoby zmarłe, są one prośbą o uwolnienie zmarłego od konsekwencji grzechu. Sama liczba trzydziści nie może być nigdy łączona z gwarancją wybawienia od pokuty po śmierci. Człowiek poszukuje pewności dotyczącej losu zmarłych. **Msze gregoriańskie nie mogą być jednak podstawą takiej gwarancji. Człowiek może zawsze prosić, ale tym, który wysłuchuje próśb, jest Bóg. Ostateczną wartość podobnych Mszy św. zna tylko On.**

Przepisy prawne

Istnieją szczegółowe regulacje kościelne dotyczące Mszy św. gregoriańskich, które określają liczbę Mszy św. na trzydziści odprawianych w trybie ciągłym. Wyjątkami od tej reguły mogą być nieprzewidziane przeszkody, takie jak np. choroba kapłana

lub celebrowanie (pogrzeb, ślub), której odprawienie jest danego dnia konieczne. W takich wypadkach cykl Mszy św. gregoriańskich zachowuje wartość, jaką Kościół z nimi łączy. W wypadku podobnych przeszkód cały cykl przesuwana się o liczbę dni, których brakuje do pełnej liczby trzydziestu (por. Deklaracja Kongregacji Soboru z 24 lutego 1967 r.). Ponadto określa się jednoznacznie, że Msze św. gregoriańskie mogą być odprawiane za jednego tylko zmarłego, nigdy zaś zbiorowo za kilku zmarłych. Wskazuje się także, iż nie jest konieczne, aby podobne Msze św. były odprawiane zawsze przez tego samego kapłana lub przy tym samym ołtarzu (kościół). Ważna jest ciągłość dni. Same natomiast Msze św. mogą być sprawowane przez wielu księży i w wielu miejscach. I jeszcze jedno: dwie Msze św. gregoriańskie tego samego cyklu nie mogą zostać odprawione jednego dnia. Muszą to być dni po sobie następujące.

Ks. Paweł Staniszewski
Niedziela łowicka 35/2003

Źródło:

<https://www.niedziela.pl/artukul/19117/nd/Sw-Grzegorz-Wielki-i-Gregorianka>

Msze wieczyste

W Kościele rzymskokatolickim mszą świętą wieczystą nazywa się mszę świętą zbiorową, która może być ofiarowana zarówno za osobę żyjącą, jak i za osobę zmarłą wpisaną do Księgi Intencji Mszy Św. Wieczystych misyjnego zgromadzenia zakonnego.

Osoba wpisana do Księgi za życia ma udział w owocach tych mszy świętych także po śmierci, więc nie ma potrzeby zawiadomiania zgromadzenia o śmierci takiej osoby.

Kościół daje możliwość Zgromadzeniom Misyjnym do sprawowania szczególnych Mszy Św. zwanych Wieczystymi. **Istotą Mszy Św. Wieczystej jest to, że jest odprawiana codziennie i na zawsze tak długo, jak długo istnieje Zgromadzenie Zakonne lub dana Prowincja Zgromadzenia.** Codziennie jest odprawianych 7 mszy świętych zbiorowych w intencjach wpisanych do Księgi Intencji Mszy Św. Wieczystych.

Taki wpis może być duchowym darem okolicznościowym z okazji urodzin i imienin, chrztu świętego i I Komunii świętej, sakramentu bierzmowania, zawarcia sakramentu małżeństwa, złożenia ślubów zakonnych, przyjęcia świeceń kapłańskich, różnych rocznic i jubileuszów. Potwierdzeniem wpisu jest obrazek z imieniem i nazwiskiem osoby wpisanej do Księgi oraz datą wpisu, który jest przekazany ofiarodawcy.

Ofiary składane przy okazji zamawiania mszy świętych wieczystych są przeznaczony na działalność misyjną zakonów i są formą materialnego wsparcia zakonów.

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata – 21 listopada 2021 r.

1. Dziś obchodzimy Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, jest to ostatnia niedziela Roku Liturgicznego. Za tydzień rozpoczynamy Adwent, czas przygotowania do świąt Bożego Narodzenia.
2. Uroczysta Msza św. w intencji chóru parafialnego "Sanctae Annae" oraz muzyków współpracujących z naszą parafią, z okazji święta patronalnego św. Cecylii, zostanie odprawiona o godz. 10.00. Opiekę nad oprawą muzyczną objęli: Natalia i Leszek Knyziakowie.
3. Po Mszy św. o godz. 13.00. przed wystawionym Najświętszym Sakramentem odmówimy Litanie do Najświętszego Serca Pana Jezusa i akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Sercu Jezusowemu.
4. Nieszpory zostaną odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy modlić się za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
5. Caritas Polska organizuje kampanię społeczną wspierającą najbardziej potrzebujących dzieci - "Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom". We wszystkich kościołach w całej Polsce od 28 listopada (pierwszej niedzieli adwentu) będą rozprowadzane świece. Uzyskane

środki finansowe Caritas przeznacza na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach i świetlicach, na pomoc edukacyjną oraz na letni i zimowy wypoczynek. Tradycyjnie już nasza parafia włącza się w akcję rozprowadzania świec. Zapalmy te świece w domach w Wigilię Bożego Narodzenia. Można je postawić na stół świąteczny, podarować rodzinie czy znajomym lub zapalić na grobach bliskich. Zachęcamy wszystkich Parafian do nabywania świec.

6. Taca z przyszłej niedzieli przeznaczona jest na potrzeby Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie.
7. W odpowiedzi na apel przewodniczącego Konferencji Episkopatu Polski, kard. Kazimierz Nycz zdecydował, aby w kościołach Archidiecezji Warszawskiej w niedzielę 21 listopada przeprowadzić zbiórkę do puszek na finansowanie dzieł pomocowych w czasie kryzysu migracyjnego. Módlmy się gorąco – apeluje przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski o pokój na wschodniej granicy Polski, za wszystkich migrantów tam przebywających, za mieszkańców tych okolic, za służby państwo-

we, w tym Straż Graniczną i wojsko, za polityków, Polaków i Białorusinów.

8. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:

- poniedziałek, 22 listopada, wspomnienie św. Cecylii, dziewicy i męczennicy,
- wtorek, 23 listopada, wspomnienie św. męczenników Andrzeja Dung-Lac, kapłana i towarzyszy.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

Zaprasza na wystawę:

**Hamaki rozwieszane między niebem a ziemią
- Praca dyplomowa Kamili Pil.**

**Wystawę
można oglądać
do 19 grudnia 2021 r.**

Grupa Miłosierdzia Bożego i Matki Bożej Miłosiernej serdecznie zaprasza na wspólnotowe spotkania w poniedziałki o godz. 18.45 w dzwonnicy, aby podzielić się bogactwem i głębią modlitwy, i Słowa Bożego.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 1846 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

Adoracja Najświętszego Sakramentu w Kaplicy św. Anny

**we ŚRODĘ w godz. 7.30-21.00
w CZWARTEK w godz. 7.30-24.00
w PIĄTEK w godz. 7.30-19.00**